

Nr 872

Av herrar Bengtson och Tistad, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 77, med förslag till förordning om allmän arbetsgivaravgift, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1128 i Andra kammaren)

I proposition nr 100 föreslås en övergång från allmän varuskatt till mervärdeskatt. Denna omläggning syftar bl. a. till en förstärkning av den svenska exportindustrins konkurrensförmåga. Genom att företagen befrias från allmän varuskatt på investeringsvaror uppkommer emellertid ett inkomstbortfall för statsverket. För att kompensera detta inkomstbortfall föreslås i propositionen nr 77 en allmän arbetsgivaravgift om 1 procent på företagens löneutgifter.

Sjöfarten har tidigare icke haft att betala allmän varuskatt på sina investeringar. Genom övergången från allmän varuskatt till mervärdeskatt befrias sjöfarten sålunda icke från någon tidigare skattebelastning och statsverket förlorar ej heller motsvarande belopp. Därest sjöfarten skulle åläggas att betala den nu föreslagna allmänna arbetsgivaravgiften, skulle en ny börda läggas på denna näringsgren. Detta skulle motverka ett av de viktigaste syftena med övergången till mervärdeskatt.

I detta sammanhang bör även beaktas, att viktiga konkurrentländer på sjöfartens område särskilt på senare år infört subsidier, flaggdiskriminering och andra stödåtgärder för de egna handelsflottorna (se t. ex. OECD-dokument MT/65/30 och MT/66/15). Däremot torde det i andra sjöfartsländer icke ha förekommit, att man på senare år lagt någon speciell börda på den egna sjöfartsnäringsgrenen. Även de svenska statsmakterna har under senare år ådagalagt en klar medvetenhet om det hårdnande konkurrensläget.

Detta har tagit sig uttryck bl. a. i en reduktionsregel i den nu framlagda propositionen. Sålunda skall rederierna enligt propositionen erlägga allmän arbetsgivaravgift för ombordanställda efter ett lägre procenttal (för närvarande 0,64 %) än övriga företag. Även med denna reduktionsregel skulle dock sjöfarten åläggas en betydande merkostnad, medan exportnäringarna i övrigt verkligen skulle erhålla de avsedda förmånerna.

Lönerna till den på svenska fartyg anställda personalen uppgår till ca 513 milj. kr. per år, vartill kommer värdet av fri kost och logi med ca 46 milj. kr. Lönerna till rederiernas landanställda personal uppgår till ca 136 milj. kr. per år.

Den i och för sig riktiga tanken i propositionen att införa ett specialarrangemang för sjöfarten med dess särskilda förhållanden bör genomföras fullt ut. Även om övergången till mervärdeskatt icke för sjöfarten kan innebära en förbättring av förhållandena, så bör dock icke nettoresultatet vara en belastning med nya kostnader.

I detta sammanhang må också erinras om de svenska varvens sysselsättningssvårigheter. Inemot 80 procent av de svenska rederiernas beställningar placeras vid svenska varv. Tillsammans med redan föreliggande faktorer skulle den föreslagna arbetsgivaravgiften påverka de svenska rederiernas beställningar av fartyg och därmed också sysselsättningen vid varven.

Under åberopande av vad här anförts hemställes,

att riksdagen i anledning av proposition nr 77 måtte besluta

att allmän arbetsgivaravgift icke skall utgå å lön i pengar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad till sådan arbetstagare hos redare, som avses i 1 § första stycket förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här för erforderlig författningstext.

Stockholm den 18 april 1968

Torsten Bengtson (cp)

Eskil Tistad (fp)

Nr 873

Av herr Enarsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 77,
med förslag till förordning om allmän arbetsgivaravgift, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1129 i Andra kammaren)

Stockholm den 18 april 1968

Arvid Enarsson (h)
